

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9776

гр. София, 21.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

като разглежда дело номер **10421** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН.

Образувано е по искане на процесуалния представител на Ц. Е. А., ЕГН: [ЕГН], адвокат В. И. за изменение и допълване на Решение № 1089/10.01.2025 г. постановено по КНАХД № 10421/2024 г. по описа на Административен съд София-град, XI касационен състав в частта му за разностите направени пред касационната инстанция.

Съдът, след като извърши проверка относно допустимостта на искането счита, че същото е допустимо – направено е по искане от надлежна страна по смисъла на чл. 248, ал. 1 от ГПК - страна в производството и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, а именно в едномесечен срок от постановяване на решението (същото е необжалваемо). Препис от искането на основание чл. 248, ал. 2 от ГПК е изпратен и на ответната страна, като същата не е изразила становище в указания срок.

Разгледано по същество направеното искане е частично основателно по следните съображения:

С Решение № 5779 от 23.10.2020г., постановено по КНАХД № 10421/2024 г., по описа на Административен съд София-град е оставил в сила Решение № 813/16.02.2024 г., постановено по НАХД № 9647/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 101 състав. С посоченото решение Агенция „Пътна инфраструктура“ на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата е осъдена да заплати на адв. В. Г. И. от САК с личен номер [ЕГН] сумата от 480 (четиристотин и осемдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ в полза на Ц. Е. А., ЕГН [ЕГН].

В подадената молба от адв. В. И. се иска допълване и изменение Решение № 1089/10.01.2025 г. постановено по КНАХД № 10421/2024 г. по описа на АССГ, XI касационен състав. Твърди се, че касационният състав не се е произнесъл по искането му за присъждане на направените разноси в пълен размер, съгласно чл. 18, ал. 2 във вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 във вр. с пар. 2а от ДР от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. в редакцията ѝ от 04.11.2022 г., действаща към датата на подписване на договора за правна защита и съдействие от 19.04.2024 г. във вр. чл. 36 от ЗА, предвид което се иска изменение на съдебното решение, като на адв. В. И. бъдат присъдени направените разноси пред касационната инстанция.

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК приложима в случаите на липса на изрична разпоредба в АПК, в срока за обжалване съдът по искане на страните може да измени постановеното решение/определение/ в частта му за разноските, в случаите, когато е пропуснал да се произнесе изрично или размера на същите е определен неправилно, какъвто е конкретния казус.

Съгласно чл. 143, ал. 3 АПК, към който препраща чл. 63д от ЗАНН, когато съдът отхвърли оспорването, ответникът има право на разноси, освен ако с поведението си не е дал повод за завеждане на делото. В случая молителят, като ответник в производството е бил представляван от адвокат, съгласно представено по делото пълномощно.

Предвид изхода на делото, както и ангажираните доказателства, удостоверяващи своевременно депозиране на искане за разноси, е налице основание за присъждане на направените в производство разноси за адвокатско възнаграждение при условията на чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата във вр. чл. 38, ал. 1, т. 3 от с.з., съгласно договор за правна защита. В конкретния случай при материален интерес от 1 800 лв. на ответника се дължи адвокатско възнаграждение в размер на 400 лв. плюс 10 % за горницата над 1000 лв., а именно 480 лв. към която сума се прибавя и дължимия размер на ДДС. Същите са претендирани с депозиране на молба (л. 37) по делото пред Административен съд София-град.

По тези съображения молбата по чл. 248 ГПК следва да бъде уважена.

Водим от изложеното на основание чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, оспореното решение следва да бъде изменено, като присъдената сума за разноси от 480 лв. се измени на 576 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 ГПК, Административен съд София-град, XI касационен състав,

ОПРЕДЕЛИ :

ИЗМЕНЯ Решение № 1089 от 10.01.2025г., постановено по КНАХД № 10421/2024 г., по описа на Административен съд София-град, XI касационен състав, в частта на присъдените разноси,като изменя същите от 480 (четиристотин и осемдесет)лева на 576 (петстотин седемдесет и шест) лева,като:

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата на адв. В. Г. И. от САК с личен номер [ЕГН] разноси в размер на 576 (петстотин седемдесет и шест) лева, представляващи адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ в полза на Ц. Е. А., ЕГН [ЕГН].

Определението не подлежи на обжалване.

Председател:

членове: